

Sygn. akt VIII C 3704/15

POSTANOWIENIE

Dnia 18 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Anna Bielecka-Gąszcz

Protokolant: staż. Patrycja Krupczyńska

po rozpoznaniu w dniu 18 maja 2016 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w Ł.

przeciwko J. Z.

o zapłatę kwoty 1.890,46 zł

postanowił:

1. umorzyć postępowanie w sprawie;
2. zasądzić od pozwanego J. Z. na rzecz powoda kwotę 47 zł (czterdzieści siedem złotych) tytułem zwrotu części kosztów procesu, a w pozostałym zakresie nie obciążać pozwanego obowiązkiem zwrotu kosztów procesu należnych stronie powodowej.

Sygn. akt VIII C 3704/15

UZASADNIENIE

W dniu 29 października 2015 roku powód (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa w Ł., reprezentowany przez pełnomocnika będącego adwokatem, wytoczył przeciwko J. Z. powództwo o zapłatę 1.890,46 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu podniósł, że pozwany zalega z zapłatą na rzecz powoda opłat związanych z korzystaniem z lokalu mieszkalnego nr (...) położonego przy ul. (...) w Ł.. Na koniec września 2015 roku zadłużenie to wynosiło 1.890,46 zł, w tym 1.735,49 zł należności głównej z tytułu miesięcznych opłat związanych z użytkowaniem lokalu za okres od dnia 1 maja 2015 roku do dnia 30 września 2015 roku oraz 154,97 zł z tytułu odsetek ustawowych za zwłokę za okres do dnia 30 września 2015 roku. **(pozew k. 2-5).**

W dniu 5 listopada 2015 roku referendarz sądowy w tutejszym Sądzie Rejonowym wydał przeciwko pozwanemu nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, który następnie pozwany zaskarżył sprzeciwem w całości, podnosząc zarzut, że żądana kwota jest niewiadomego pochodzenia. Pozwany podniósł, że w pozwie powołano się na zaległość za okres od maja do września 2015 roku włącznie, podczas gdy każdego 10-go dnia miesiąca, także za maj, czerwiec, lipiec, sierpień i wrzesień 2015 roku, Bank (...) na jego stałe zlecenie, przelewał na rzecz powoda po 405,43 zł tytułem czynszu. **(nakaz zapłaty k. 41, sprzeciw k. 48-49).**

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał powództwo w całości, lecz wyjaśnił, że pozwany od wielu lat w każdym miesiącu wpłaca kwotę niższą od wysokości obowiązującego czynszu, tj. kwotę 405,43 zł, w związku z czym na

jego koncie powstaje niedopłata. Podniósł, że spółdzielnia na bieżąco dokonuje rozliczeń tychże wpłat, przy czym w oparciu o Statut SM i przepisy kodeksu cywilnego, dokonuje zarachowania wpłat na poczet najstarszych (najwcześniejszych) zaległości. W wyniku tego rozliczenia powstało zadłużenie za w/w miesiące. **(odpowiedź na sprzeciw k. 58-61)**

W piśmie procesowym z dnia 29 kwietnia 2016 roku pozwany podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie. Podniósł, że wielokrotnie prosił SM o przesłanie mu kalkulacji stawki kosztu eksploatacji garażu. **(pismo procesowe k. 70-73)**

W piśmie procesowym z dnia 9 maja 2016 roku pełnomocnik powoda cofnął powództwo w całości ze zrzeczeniem się dochodzonego roszczenia, w związku z faktem dokonania przez pozwanego spłaty dochodzonej należności po wytoczeniu powództwa, a także wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. **(pismo procesowe k. 82-83)**

Na rozprawie w dniu 18 maja 2016 roku pełnomocnik powoda podtrzymał stanowisko wyrażone w ostatnim piśmie procesowym. Pozwany wniósł o niezasądzenie kosztów procesu, wyjaśnił przy tym, że dopiero w odpowiedzi na sprzeciw w pierwszym kwartale 2016 roku otrzymał dokumenty wyjaśniające skąd wzięła się zaległość i niezwłocznie po ich otrzymaniu zapłacił należność. **(protokół rozprawy k. 91-92).**

Uznając, że cofnięcie pozwu wraz ze zrzeczeniem się roszczenia przez powoda nie jest sprzeczne z prawem ani zasadami współzycia społecznego, nie zmierza również do obejścia prawa (art. 203 § 4 k.p.c.), na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. i art. 203 § 1 k.p.c., Sąd umorzył postępowanie w sprawie, orzekając jak w pkt 1 sentencji postanowienia.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c. Zgodnie z treścią wskazanego przepisu, w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie, pomimo zapłaty przez pozwanego kwoty dochodzonej pozwem po wytoczeniu powództwa, co zasadniczo oznaczałoby, że pozwanego należy uznać za przegrywającego proces w całości, należało przyjąć, że zachodzą szczególne okoliczności, uzasadniające odstępstwo od podstawowych zasad decydujących o rozstrzygnięciu w przedmiocie kosztów procesu.

Przede wszystkim należy podkreślić, że w przedmiotowej sprawie powód wskazywał w pozwie, że pozwany zaniechał regulowania opłat na rzecz Spółdzielni, co doprowadziło do powstania zadłużenia za okres od maja do września 2015 roku włącznie. Dopiero po złożeniu przez pozwanego sprzeciwu, w którym zanegował on twierdzenie o tym, iż nie uiszczał opłat za w/w okres, załączając dowody wpłat za owe miesiące kwot po 405,43 zł, powód wyjaśnił, że zaległość za te miesiące powstała w ten sposób, że pozwany od wielu lat w każdym miesiącu wpłaca kwotę niższą od wysokości obowiązującego czynszu, tj. kwotę 405,43 zł, w związku z czym na jego koncie powstaje niedopłata, a Spółdzielnia na bieżąco dokonuje rozliczeń tychże wpłat, przy czym w oparciu o Statut SM i przepisy kodeksu cywilnego, dokonuje zarachowania wpłat na poczet najwcześniejszych zaległości. W wyniku tego rozliczenia powstało zadłużenie za w/w miesiące (choć wpłaty po 405,43 zł były dokonywane przez pozwanego co miesiąc; przy czym z każdej wpłaty odliczano należności za garaż, które były przeksięgowywane przez powoda ?, czy taka była dyspozycja pozwanego ?; w tytule wpłat „czynsz”). Dopiero wraz z odpowiedzią na sprzeciw zostało to dokładnie wyjaśnione przez powoda. Oczywiście wobec tego, że pozwany nie kwestionował rozliczenia załączonego do pozwu na kartach 8-23 – po jego wyjaśnieniu wraz z odpowiedzią na sprzeciw, a nadto pozwany zapłacił całą zaległą kwotę powodowi, Sąd uznał, że cofnięcie powództwa ze zrzeczeniem się roszczenia przez powoda nie jest sprzeczne z prawem ani zasadami współzycia społecznego, nie zmierza również do obejścia prawa, zatem dopuszczalne jest umorzenie postępowania w tej sprawie, zwłaszcza, że powód zrzekł się dochodzonego roszczenia, które pozwany spełnił. Konsekwencją powyższego było to, że Sąd nie prowadził dalszego procesu i postępowania dowodnego w tej sprawie, pomimo, że pewne wątpliwości Sądu budził np. fakt comiesięcznego przeksięgowywania pewnej części comiesięcznych wpłat pozwanego na pomieszczenie garażowe, co niewątpliwie obniżało wysokość kwoty wpłacanej na koszty eksploatacji lokalu mieszkalnego. Jak wynika

także z korespondencji przesądowej stron, pozwany domagał się od powoda rozliczenia dotyczącego owego garażu i twierdził, że powód go nie przedstawił. W każdym razie, jak twierdził pozwany, dopiero do dostarczeniu właściwych dokumentów wraz z odpowiedzią na sprzeciw, pozwany poczuł się przekonany co do zasadności należności powoda i sposobu ich wyliczenia, czego konsekwencją niewątpliwie było spełnienie świadczenia.

Przepis art. 102 k.p.c. nie konkretyzuje pojęcia „wypadków szczególnie uzasadnionych”, toteż ich kwalifikacja należy do sądu, który – uwzględniając całokształt okoliczności konkretnej sprawy – powinien kierować się własnym poczuciem sprawiedliwości. Do kręgu okoliczności branych pod uwagę przez sąd przy ocenie przesłanek z art. 102 k.p.c. należą przy tym zarówno fakty związane z samym przebiegiem procesu, jak i będące „na zewnątrz” procesu, w tym dotyczące stanu majątkowego i sytuacji życiowej strony. Okoliczności te powinny być oceniane przede wszystkim z uwzględnieniem zasad współżycia społecznego. W przedmiotowej sprawie pozwany zdawał się być zasadniczo przekonany o swojej racji przed wytoczeniem powództwa, stąd zaległości nie uregulował przed wszczęciem procesu, natomiast po przekonaniu się, że powód jest w stanie udokumentować rozliczenie zaległości, postanowił świadczenie spełnić, zatem dopiero wtedy uznał je za zasadne. Wszystko to w połączeniu z sytuacją majątkową pozwanego, który jest emerytem, utwierdziło Sąd w przekonaniu, że obciążenie pozwanego kosztami procesu poniesionymi przez powoda w całości byłoby niesprawiedliwie i niesłuszne.

Na koszty poniesione przez stronę powodową złożyły się: opłata od pozwu – 30 zł, 17 zł opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa oraz koszty zastępstwa procesowego adwokata w wysokości 600 zł – § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).

Sąd uznał, że pozwanego należy obciążyć obowiązkiem zapłaty na rzecz powoda kosztów procesu z wyłączeniem kosztów zastępstwa procesowego, które były znaczące przy wartości przedmiotu sporu określonej na 1.891 zł (koszty zastępstwa procesowe to 1/3 w.p.s.).

Z tych względów, w punkcie 2 postanowienia, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 47 zł tytułem zwrotu części kosztów procesu, a w pozostałym zakresie nie obciążył pozwanego obowiązkiem zwrotu kosztów procesu należnych stronie powodowej.